

Mot okända hav

Marie Fredriksson

Så är vi här igen
du lurar mej med ord
Lågan andas än
men vi har väntat länge nog
Långt bort ett vingslag mot dag
Långt bort det
hjärta som slog

Du frågar mej
om jag kan minnas vägen hem
Och jag kan se på dej
att du inte vet till vem
Vart ska du med din vilsenhet
och vart ska jag om du tvekar igen

Mot okända hav
vill du följa med
Mot okända hav
genom aska och höst
Mot okända hav
var inte rädd
Jag bara ger dej en del
av allt du gav

Kom när vinden vänt
och blåser ut från land
Kom med ljuset tänt
och utan lögn i din hand
Jag lovar inga stjärnor inatt
Allt jag lovar är en annan strand

Mot okända hav
vill du följa med
Mot okända hav
genom regn och storm
Mot okända hav
var inte rädd
Jag bara ger dej en del
av allt du gav